

vreme, držeći se principa dvomisli, Partija je učila da su proli po prirodi niža bića koja se primenom nekoliko jednostavnih pravila moraju držati u pokornosti, kao životinje. U stvari se o prolima znalo veoma malo. Nije bilo ni potrebno znati mnogo. Sve dok su radili i razmnožavali se, ostale njihove aktivnosti su bile nevažne. Ostavljeni samima sebi, kao stoka puštena na argentinske ravnice, oni su se bili vratili načinu života koji kao da im je bio urođen, kao da je preostao od iskon. Rađali su se, rasli na ulici, u dvanaestoj godini počinjali da rade, prolazili kroz kratak procvat lepote i seksualne želje, venčavali se u dvadesetoj, postajali sredovečni u tridesetoj, umirali najčešće u šezdesetoj. Težak fizički rad, briga o kući i deci, sitne svađe sa susedima, filmovi, fudbal, pivo i, iznad svega, kocka ispunjavali su njihov duhovni horizont. Držati ih pod kontrolom nije bilo teško. Među njima se uvek kretalo nekoliko agenata Policije misli, šireći lažne glasine i likvidirajući ono malo pojedinaca za koje se smatralo da mogu postati opasni; ali nije bilo ni pokušaja da se zadoje ideologijom Partije. Nije bilo poželjno da proli imaju čvrste političke poglede. Od njih se tražio jedino izvestan primitivni patriotizam na koji se moglo osloniti kad god bi zatrebalo privoleti ih na duže radno vreme ili smanjenje sledovanja. Čak i kad su postajali nezadovoljni, kao što se koji put dešavalo, njihovo nezadovoljstvo nije vodilo nikuda jer su ga, nemajući opštih predstava, mogli usredsrediti samo na sitne pojedinačne trzavice. Veća zla po pravilu nisu primećivali. Znatna većina prola čak nije ni imala telekran u kući. Čak se i obična policija retko mešala u njihove poslove. U Londonu je bilo neverovatno mnogo kriminala; postojao je ceo jedan podzemni svet lopova, razbojnika, prostitutki, prodavaca droga i varalica svih vrsta; no sve je to bilo nevažno jer se dešavalo samo među prolima. U pitanju morala bilo im je dozvoljeno da se drže običaja svojih predaka. Seksualni puritanizam Partije nije im bio nametan. Promiskuitet se nije kažnjavao, razvod je bio dopušten. Što se toga tiče, bila bi dozvoljena i religija da su proli pokazali bilo kakav znak potrebe ili želje za njom. Bili su ispod svake sumnje. Kao što je govorila partijska parola: 'Proli i životinje su slobodni.' Winston pođe rukom naniže i oprezno se počea po otečenoj veni. Bila ga je ponovo zasvrbelo. Ono na šta se čovek redovno vraća bila je nemogućnost da se sazna kakav je zaista bio život pre Revolucije. On izvadi iz fijke udžbenik istorije za decu, koji je bio uzajmio od gospođe Parsons, i počeo odatle prepisivati jedan pasus u svoj dnevnik: U prošlosti, pre naše slavne Revolucije, London nije bio onaj lepi grad koji danas poznajemo. On je tada bio mračno, prljavo, bedno mesto gde skoro niko nije imao dovoljno da jede i gde je stotine hiljada siromašnih ljudi živelo bez odeće na nogama, pa čak bez krova nad glavom. Deca vaših godina morala su da rade dvanaest časova dnevno za svirepe gospodare koji su ih tukli bičevima ako nisu radili dovoljno brzo i hranila ih samo mrvama ustajalog hleba i vodom. Ali usred ove strašne bede postojalo je samo nekoliko velikih i lepih kuća gde su živeli bogataši koji su imali i po trideset sluga. Bogataši su se zvali kapitalisti. To su bili debeli, ružni ljudi zlobnih lica kao ovaj naslikan na sledećoj strani. Na slici se vidi da je odeven u dug crni kaput koji se zvao frak, i sjajan šešir neobičnog izgleda, nalik na culundar, koji se zvao cilindar. To je bila uniforma kapitalista, i niko je drugi nije smeo nositi. Kapitalisti su posedovali sve na svetu, a svi ostali su bili njihove sluge. Oni su posedovali svu zemlju, sve kuće, sve fabrike, sav novac. Ako ih neko nije slušao, oni su ga morali baciti u zatvor ili mu oduzeti posao tako da umre od gladi. Kad bi govorio sa kapitalistom, običan čovek je morao da se ulaguje i klanja pred njim, da skida kapu i da mu se obraća sa 'gospodine'. Poglavar svih kapitalista zvao se kralj. On...

Ali Winston je već znao šta dalje stoji u katalogu. Biskupi u talirima, sudije u hermelinskim ogrtačima, sramni stub, akcije, mlin koji pokreću robovi, 'mačka sa devet repova', gradonačelnikov banket, i običaj da se papa celiva u prst na nozi. Zatim nešto zvano jus